

لین ترجمه و هدایت

همزاد

شعری پترزبورگی

فیودور داستایفسکی

مترجم
سروش حبیبی

ناتالیا	ناتالیا
پنجه	پنجه
+	+
ویدا بیانو	ویدا بیانو
لایلا	لایلا
لایلا سایه	لایلا سایه
+	+
لایلا بیانو	لایلا بیانو
لایلا یکی	لایلا یکی
لایلا شاهزاده	لایلا شاهزاده
لایلا خانم	لایلا خانم
لایلا سایه	لایلا سایه
لایلا بیانو و لایلا سایه	لایلا بیانو و لایلا سایه
+	+
لایلا	لایلا
لایلا بیانو	لایلا بیانو
لایلا شاهزاده	لایلا شاهزاده
لایلا خانم	لایلا خانم
لایلا سایه	لایلا سایه
لایلا بیانو و لایلا سایه	لایلا بیانو و لایلا سایه

نشرماهی

تهران ۱۳۹۸
www.nashrmahi.com

لله کل نموده باید که این اتفاق را در میان افرادی که از آن مطلع شوند، همه کوچک و بزرگ باشند. این اتفاق را میتوان اینجا معرفت نمود. این اتفاق را میتوان اینجا معرفت نمود.

چیزی به ساعت هشت صبح نمانده بود که مشاور رسمی^۱، یا کوف پتروویچ گالیادکین^۲، از خوابی طولانی بیدار شد. دهندرهای کرد و اندکی خود را کش و واکش داد و سرانجام چشم هایش را کاملاً باز کرد. اما یکی دو دقیقه ای همچنان بی حرکت در بستر ماند. انگاری هنوز به یقین نمی دانست که بیدار شده است یا همچنان در خواب است، و آنچه اکنون در اطرافش می گذرد واقعیت است یا دنبالهی خواب های پریشانش. اما به زودی حواس آقای گالیادکین تأثیرات عادی و همه روزی خود را روشن تر و با وضوحی بیش تر در می یافتد. دیوارهای گرد و خاک گرفته و دودزدهی اتاق کوچکش، با آن رنگ سبز چرکینشان، و کمد چوب آکازویش و صندلی ها، که رنگشان با رنگ کمد جور بود، و میز، که سرخ رنگ شده بود، و کانابهی ترکی، با آن روکش مشمع سرخ رنگ و گل های سبز ملوسش، و سرانجام لباس هایش که شب پیش با شتاب کنده و قلنbe روی کانابه انداخته بود، همه انگاری با نگاهی آشنا تماشایش می کردند. از این گذشته، روز ابری پاییزی، چرک و عبوس، از پشت پنجرهی کدرش نگاهی چنان غیظآلود، همراه با شکلکی چنان ترش، به او انداخت، که آقای گالیادکین دیگر به هیچ روی نمی توانست شک داشته باشد که نه در آسمان هفتم و دنیای افسانه گون خواب، بلکه در پترزبورگ، پایتحت روسیه، است، در خانهی خود، در طبقهی چهارم عمارت

۱. درجی نهم از سلسه مراتب اداری است که پتر کیر وضع کرد. معمولاً کارمندان میان پایه این درجه را داشتماند.

2. Yakov Petrovich Golyadkin